

ועוד על חליבה רובוטית

שלמה דורי – קב' יפעת

מאמציה להבטחת פרנסה, היא דואגת ונלחמת בכל השטחים למטרה זאת. כל יתר הדברים הם שוליים ביותר, כשהשקעה עצומה גוזלת חלק גדול מפרנסתו – מתקן שהוא כליל השלמות, אך מחירו גבוה מאד – פסול. בעקבות רשימתו של מרדכי, כדאי להכניס קצת סדר כרונולוגי. הרובוטים הראשונים התחילו לפעול ב-1992, ז"א לפני תשע שנים – זאת לא בדיוק תקופת האבן. מה שפורסם בתקופה זאת עדיין אקטואלי, בשינויים קלים. הקף תפוצת המתקן (לפי נתוני החברות!) בכל העולם 1870 רובוטים – 1000 של Lely והיתר עשרות בודדות. היום קיימים רובוטים של שבעה יצרנים; פרט מענין שחמשה מתוך השבעה מצהירים, שאפשר גם להרכיב את הגביעים ידנית, במקרה של תקלה. זה מזכיר אדם שהולך גם עם חגורה וגם עם כתפיות ואז המכנסיים לא נופלים. הנתונים הם ממאמר בעתון איטלקי L'Allevatore, שהעביר אלי מרדכי מלען.

המאמר דן בהצגת רובוטים של שבע חברות בתערוכה חקלאית גדולה אשר התקיימה בסתיו 2000, בפריז. בתערוכה, בשם SIMA, נסקרו הרובוטים על ידי נציג INRA (איגוד בינלאומי לביקורת חלב) בצרפת בשם Patrick Veyssset. תאריך הפרסום ב-L'Allevatore מיום 15.04.2001. הנתונים הכלכליים מדברים בעד עצמם. מחיר יחידה אחת המסוגלת לחלוב 80 פרות – 133 אלף דולר, שהם 545 אלף ש"ח; תחזוקה שנתית של יחידת רובוט 4500 דולר. יציאת פרות בגלל אי-התאמת עטינים לחליבה רובוטית – 10% עד 15%.

הרצון של החברות להרחיב את השוק הוא לגיטימי בהחלט. פרסום אגרסיבי, נתינת הטבות במחיר בזמן רכישה, הטבות שונות – אלה דברים מקובלים. הוצאות הפיתוח היו גדולות מאד, התחרות גדולה (7 חברות)

ברשימתי על רובוט-חליבה, בגליון 291 של "משק הבקר והחלב", כתבתי שהתאחדות מגדלי בקר ושה"מ 'יושבים על הגדר' – וכמובן, שותקים. אם רשימתי הצליחה להוריד מן הגדר את העורך מרדכי מלען והוא יוצא לעדכון והגנה עדינה על הרובוט, אם גרמתי לזה – דיינו, בינתיים. אך פרסומים עליהם אני מסתמך "ישנים" בני 3-4 שנים, חוזרים על עצמם בפרסומים בני 6 חודשים. בכלל, אנחנו מדברים על מתקן בן 9 שנים. אז כל נתון אמין ואקטואלי והעובדה, שחוקר מסויים שינה את דעתו לא צריכה לבלבל אותנו. צודק מרדכי, שבסופו של דבר כל משק יחליט בעצמו מה הוא בוחר.

אך מוזר, איך מרדכי מזלזל בהשפעת דעות של בעלי מקצוע על קבלת ההחלטות. מה זאת הדרכה, אם לא השפעה מקצועית על קבלת החלטות. אנחנו עובדים זה זמן רב ב"חצי רובוט" – הסיודור להודרת גביעים מהעטין בגמר זרימת החלב. אלא, שהדבר לא היה קשור בהשקעות כבדות ולא שינוי "סדרי בראשית" והיה חיובי במניעת חליבת-יתר והקל על החליבה. הדבר שונה בחצי השני של החליבה – הרכבת הגביעים. וכאן נשאלת השאלה, האם דיעותיו של מרדכי הן דיעות של ההתאחדות? דיעותיו הן אישיות, אך לגיטימיות בהחלט.

אך נעשה סדר בעדיפויות של הענף. ענף גידול בקר לחלב הוא קודם כל מקור פרנסה לעוסקים בו. זה שהוא גם מקור לסיפוק אינטלקטואלי ומקור לסיפוק אישי לעוסקים בו – זה טוב ונחמד. אך בראש וראשונה הוא חייב להיות מקור פרנסה בטוחה ומספקת. עד כמה שידוע לי, ההתאחדות מקדישה את רוב

מאמר זה נתקבל במערכת ב-03.06.2001.

גל-און
מסחר וייצור

שיטת גל-און - האורור
הנכון לענף הרפת

האורור תורם:
 - להגדלת תנובת החלב מהפרות, כתוצאה מהורדת הטמפרטורה שלהן
 - לשמירת מצע הקש במצב יבש בזכות השימוש במאוררים.

לאלאון שיטות מתקדמות ומאונות
לאורור הסככות הרפת, האלור
האבוס, ובאכון החליבה.

אנא פנו אלינו ליעוץ ולתכנון:
 מפעל גל-און, טל. 08-6872510,
 08-6872431 פקס. 08-6872428
 קיבוץ גל-און ד.ג. שדה גת 70555

והתפוצה אחרי 9 שנים לא מרשימה (1870 יחידות בכל העולם), אי-התאמה למשק גדול (ארה"ב, קנדה, ישראל) - כל זה איננו מצדיק קבלת החלטה על ידי החקלאי, שהיא מבחינה כלכלית אבסורד, לדחות עד ביצוע שינויים בעתיד גם בטכנולוגיה ובעיקר במחיר.

עדיין לא נשמע קולו של מזכיר ההתאחדות, של מנהל מחלקת הבקר בשה"מ ושל אחראים למימון פרויקט הרפורמה במשרד החקלאות. ולבסוף אני רוצה להבהיר: אני בעד דובוטיקה מותאמת מבחינה טכנית וכלכלית למשק הגדול. אני נגד דחיפה אגרסיבית של מוצר, אשר נבנה עבור רפת קטנה (וגם שם הצד הכלכלי מפוקפק) - ללא התחשבות במחיר, התאמה טכנית אך ורק מתוך אינטרס מסחרי של היצרנים.

